

РЕШЕНИЕ

№ 2106

гр. София, 29.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.03.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Калина Пецова

ЧЛЕНОВЕ: Димитрина Петрова
Искра Гърбелова

при участието на секретаря Светла Гечева и при участието на прокурора Първолета Станчева, като разгледа дело номер **988** по описа за **2024** година докладвано от съдия Димитрина Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на С. К. Л., ЕГН [ЕГН], срещу Решение № 4524/10.10.2023г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 96-ти състав, постановено по НАХД № 20231110207340 по описа за 2023г. С обжалваното решение е потвърдено наказателно постановление № НП-52/03.05.2023г. издадено от и.д. председател на КПКОНПИ, на С. К. Л. на основание чл. 173, ал. 1 от ЗПКОНПИ, за нарушение на чл. 38, ал. 1, т. 1, във вр. с чл. 35, ал. 1, т. 2 от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество (ЗПКОНПИ), е наложено административно наказание – „глоба” в размер на 1000 лева. В съдебно заседание касаторът- С. К. Л., редовно уведомен, не се явява и не се представлява. В постъпила на 29.02.2024г. молба не възразява да се даде ход на делото в негово отсъствие излага съображения по същество, като поддържа изложеното в жалбата. Моли съда да се приложи чл. 28 от ЗАНН и да му се присъдят разноски. Ответникът – Председателят на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество, чрез процесуалния си представител юрк. Ц., оспорва жалбата като недопустима, алтернативно неоснователна и излага съображения за законосъобразност на решението на районния съд и на наказателното

постановление. Представя отговор на касационна жалба и претендира присъждане на разноси.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор С., дава заключение за правилност на обжалваното решение.

Административен съд София – град, Х.-ми касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от активно легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК вр. чл. 63в от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол.

От фактическа страна Софийският районен съд е приел за установено, че 03.11.2022г. С. К. Л. подал до КПКОНПИ декларация с вх. № В1952/03.11.2022г. за част I (имущество) и В1953/03.11.2022г. за част II (интереси). В резултат на извършена на 24.10.2022 г. проверка от служители на КПКОНПИ било констатирано, че С. К. Л. не е подал в законоустановения срок - до 14.07.2022г. декларация за имущество и интереси по чл. 35, ал. 1, т. 2 в срока по чл. 38, ал. 1, т. 2 от ЗПКОНПИ - нарушение на чл. 38, ал. 1, т. 2, вр. чл. 35, ал. 1, т. 2 от ЗПКОНПИ. Съдът е установил още, че С. Л. назначен на длъжността член на управителния съвет на Държавно предприятие „Български спортен тотализатор“, като е вписан в това му качество на 14.06.2022 г. в ТРРЮЛНЦ.

Административнонаказателното производство е образувано със съставяне на АУАН № ПР-686/07.11.2022г., въз основа на който е издадено процесното наказателно постановление, с което на касатора на основание чл. 173, ал. 1 ЗПКОНПИ е наложена глоба в размер на 1 000 лв.

За да потвърди така издаденото наказателно постановление съставът на районния съд е приел, че в хода на образуваното административнонаказателно производство не са допуснати нарушения на процесуалните правила, които да са съществени и да са ограничили правото на защита на наказаното лице. Съставът на СРС е извършил подробен анализ на доказателствата по делото и на относимите материалноправни норми, като е направил решаващ извод за законосъобразност на процесното наказателно постановление.

Решението е валидно, допустимо и правилно.

Съдът намира, че оспореното решение не противоречи на материални закон, като основанията за този извод са следните:

Преди всичко следва да се подчертае, че независимо от настъпилите промени в нормативната уредба и отмяната на коментираните текстове от ЗПКОНПИ, послужили като основание за определяне на наказанието, деянието, за която е ангажирана отговорността на С. Л. продължава да е състав на административно нарушение. Уредба се съдържа понастоящем в нов закон - в закона за противодействие на корупцията. Задължението за деклариране с неговите субекти, обхват и срокове за изпълнение, е уредено в чл. 49 и сл. от закона. Неизпълнението на това задължение продължава да е административно нарушение - чл. 116 от закона, за което са налага глоба в размер от 1000 до 3000 лв., освен ако не е предвидено по-тежко наказание; (2) Когато нарушението е извършено повторно, глобата е в размер от 3000 до 6000 лв. Нормата на чл. 3 от ЗАНН регламентира, че за всяко административно нарушение се прилага нормативният акт, който е бил в сила по

време на извършването му. Ако до влизане в сила на наказателното постановление последват различни нормативни разпоредби, прилага се онази от тях, която е по-благоприятна за нарушителя. Случаят е не такъв, затова следва да се приложат и анализират вече отменените текстове на ЗПКОНПИ.

При обективно възприетата фактическа обстановка, съдът е изградил правилни изводи за съставомерност на извършеното от С. Л. деяние по смисъла на по чл. 38, ал. 1, т. 1, вр. чл. 35, ал. 1, т. 2 от ЗПКОНПИ, с което е осъществен съставът на чл. 173, ал. 1 ЗПКОНПИ, която въвежда задължението за подаване на ежегодна декларация, като срокът на това задължение е едномесечен от заемането на висшата публична длъжност и за което се предвижда наказание глоба в размер от 1 000 до 3 000 лв. СРС е изложил подробни мотиви при индивидуализацията на наказанието.

Несподелими са доводите за приложение на чл. 28 ЗАНН. Районният съд е изложил подробни мотиви в тази насока, които се споделят напълно от касационната инстанция. Процесното нарушение не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност от останалите нарушения от този вид. Забавянето не е обусловено от обективни причини, вкл. влошеното здравословно състояние на неговата баба. Задължените лица в едномесечен срок от заемането на висшата публична длъжност следва да подадат своята декларация за предходната година. Няма данни по делото касаторът да е бил в обективна невъзможност, обусловена от здравословното състояние на неговата баба, поради която да не е бил в състояние да подаде декларацията си. Следва да се има предвид, че срокът, в който лицата могат да изпълнят задължението си, е повече от един месец. Отделно от това, декларацията може да бъде подадена и чрез пълномощник, с оглед спазването на нормативно установените срокове и при обективна невъзможност за лично подаване. Това обаче също не е сторено. Не се касае и за пренебрежимо малък срок на закъснението. В конкретния случай то е над три месеца, което не покрива по никакъв начин критериите за маловажност на нарушението. Мотивите на СРС в тази насока се споделят изцяло от касационната инстанция, която счита за ненужно да ги преповтаря.

С оглед изхода на делото и своевременно направеното искане за присъждане на разноски и на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ във връзка с чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ касаторът следва да бъде осъден да заплати на КПКОНПИ юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 80 лв.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София-град, X.-ми касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4524/10.10.2023г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 96-ти състав, постановено по НАХД № 20231110207340 по описа за 2023г.

ОСЪЖДА С. К. Л. с ЕГН [ЕГН] да заплати на Комисия за противодействие на корупцията сумата от 80 (осемдесет) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

